

Věc C-50/24 [Danané]ⁱ**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

26. ledna 2024

Předkládající soud:

Conseil du contentieux des étrangers (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

22. ledna 2024

Žalobce:

X

Žalovaný:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Generální komisař pro uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti, Belgie)

Úvodní poznámka

- 1 Tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je součástí skupiny sedmi věcí (se spisovými značkami C-50/24 až C-56/24), které Soudnímu dvoru došly téhož dne od téhož předkládajícího soudu, Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu, Belgie), a které se týkají příletu státních příslušníků třetích zemí na letiště v Bruselu (Belgie), přičemž všichni tito státní příslušníci podali v den svého příletu na hranicích žádost o mezinárodní ochranu. V každé z těchto věcí byla ve vztahu k těmto žadatelům přijata rozhodnutí o odepření vstupu, následovaná rozhodnutími o „zajištění v určitém místě na hranicích“ a poté o „zajištění v určitém místě“ před tím, než vůči nim byla přijata rozhodnutí o „nepřiznání postavení uprchlíka a nepřiznání statusu doplňkové ochrany“, jež představují napadená rozhodnutí.

ⁱ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 2 Dne 17. října 2023 žalobce přiletěl letadlem na letiště v Bruselu, kde téhož dne podal žádost o mezinárodní ochranu.
- 3 Téhož dne byl žalobci odepřen vstup a bylo vůči němu přijato „rozhodnutí o zajištění v určitém místě na hranicích“, v projednávané věci v „tranzitním středisku Caricole“.
- 4 Dne 23. října 2023 Office des étrangers (Cizinecký úřad, Belgie) [generální ředitelství v rámci Service fédéral public (SPF) Intérieur (Federální ministerstvo vnitra, Belgie), které je odpovědné za uplatňování loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zákon ze dne 15. prosince 1980 o vstupu, pobytu, usazování a vyhoštění cizinců, dále jen „zákon ze dne 15. prosince 1980“) a arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (královské nařízení ze dne 8. října 1981 o vstupu, pobytu, usazování a vyhoštění cizinců)] po vyjádření žalobce postoupil spis týkající se „řízení na hranicích“ Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Generální komisař pro uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti, Belgie, dále jen „CGRA“). Generální komisař je podle belgického práva příslušným orgánem pro posuzování žádostí o mezinárodní ochranu (což odpovídá pojmu „rozhodující orgán“) ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „směrnice 2013/33“).
- 5 Dne 31. října 2023 pozval CGRA žalobce na osobní pohovor, který byl naplánován na 17. listopadu 2023.
- 6 Dne 14. listopadu 2023 vydal ministr „rozhodnutí o zajištění v určitém místě“ (příloha 39a), kterým mimo jiné povolil žalobci vstup na území Belgického království a zároveň ho zadržel „za účelem zjištění skutečností, na nichž je založena žádost o mezinárodní ochranu a které by nebylo možné získat, pokud by žalobce nebyl zadržen, zejména pokud hrozí nebezpečí útěku“.
- 7 Toto nové rozhodnutí nevedlo k žádné fyzické ani faktické změně místa zajištění žalobce, neboť byl nadále zajištěn v „tranzitním středisku Caricole“.
- 8 Dne 17. listopadu 2023 Generální komisař vyslechl žalobce.
- 9 Žalobce předložil vyjádření k obsahu tohoto pohovoru dne 22. listopadu 2023.
- 10 Dne 7. prosince 2023 přijal CGRA rozhodnutí o „nepřiznání postavení uprchlíka a nepřiznání statusu doplňkové ochrany“, které bylo žadateli oznámeno dne 8. prosince 2023.
- 11 Podáním ze dne 18. prosince 2023 podal žalobce opravný prostředek ke Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu).

Právní rámec

Tzv. řízení na hranicích

- 12 Cizinec, který se po příjezdu do Belgie dostaví na hraniční přechod, aniž má požadované doklady, a kterému nebylo přiznáno postavení uprchlíka nebo doplňkové ochrany nebo jehož žádost o azyl nebyla posouzena CGRA, je [...] vrácen zpět a případně [...] může být vyhoštěn na hranice země, z níž uprchl a kde by podle jeho prohlášení byl ohrožen jeho život nebo svoboda“ (čl. 72 odst. 3 královské nařízení ze dne 8. října 1981 o vstupu, pobytu, usazování a vyhoštění cizinců).
- 13 Když žadatel podá žádost o mezinárodní ochranu orgánům hraniční kontroly, členové sboru federální policie provedou prvotní kontrolu a poté spis předají Office des étrangers (Cizinecký úřad), který žádost zaeviduje (zejména prohlášení žadatele týkající se jeho totožnosti, původu a trasy a odpovědi na dotazník týkající se důvodů, které ho vedly k podání žádosti o mezinárodní ochranu) a předloží.
- 14 Po provedení výše uvedené registrace předá Office des étrangers (Cizinecký úřad) spis CGRA.
- 15 CGRA v zásadě vyřizuje žádost o mezinárodní ochranu „standardním“ postupem (do šesti měsíců – v některých výjimečných případech do 21 měsíců – od obdržení žádosti o mezinárodní ochranu).
- 16 V rámci tohoto typu řízení CGRA zkoumá a posuzuje opodstatněnost žádosti o mezinárodní ochranu.
- 17 Na základě čl. 57/6 odst. 1 zákona ze dne 15. prosince 1980 pak může CGRA rozhodnout o:
 - přiznání postavení uprchlíka;
 - nepřiznání postavení uprchlíka a přiznání statusu doplňkové ochrany;
 - nepřiznání postavení uprchlíka a statusu doplňkové ochrany;
 - nepřiznání postavení uprchlíka a vyloučení osoby ze statusu doplňkové ochrany;
 - vyloučení z postavení uprchlíka.
- 18 Zejména pokud je žadatel zajištěn v určitém místě (například v místě zajištění na území nebo na hranicích, což je případ projednávané věci), musí být rozhodnutí přijato přednostně (čl. 57/6 odst. 2 zákona ze dne 15. prosince 1980, který provádí čl. 31 odst. 7 směrnice).

- 19 V rámci přednostního řízení vyřizuje CGRA tyto případy přednostně, tj. „před všemi ostatními případy“, a přijímá stejná rozhodnutí jako v rámci „standardního“ řízení.
- 20 Existuje také tzv. „zrychlené“ řízení (viz body 22 a 23 tohoto shrnutí).
- 21 Článek 43 směrnice 2013/32, nadepsaný „Řízení na hranicích“, stanoví:

„1. Členské státy mohou v souladu se základními zásadami a zárukami uvedenými v kapitole II stanovit řízení, kterými se na hranicích nebo v tranzitních prostorách členského státu rozhoduje o:

- a) přípustnosti žádostí podle článku 33 podaných na těchto místech nebo
- b) věcné stránce žádostí v řízení podle čl. 31 odst. 8.

2. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí bylo v řízení podle odstavce 1 vydáno v přiměřené době. Není-li rozhodnutí vydáno do čtyř týdnů, povolí se žadateli vstup na území členského státu, aby mohla být jeho žádost zpracována v souladu s ostatními ustanoveními této směrnice.

[...]“

- 22 Postup uvedený v čl. 31 odst. 8, na který odkazuje čl. 43 odst. 1 písm. b), je „zrychleným“ přezkumným postupem. V tomto ustanovení je uvedeno, že [č]lenské státy mohou stanovit, že se řízení o posouzení žádosti v souladu se základními zásadami a zárukami stanovenými v kapitole II urychlí nebo uskuteční na hranicích nebo v tranzitním prostoru podle článku 43, pokud:

- a) žadatel při předkládání své žádosti a jejím zdůvodňování uvedl pouze záležitosti, které nejsou důležité pro posouzení toho, zda může být uznán za osobu požívající mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, nebo
- b) žadatel pochází z bezpečné země původu ve smyslu této směrnice nebo
- c) žadatel uvedl orgány v omyl tím, že předložil nepravdivé údaje nebo doklady nebo neposkytl důležité údaje nebo doklady ohledně své totožnosti nebo státní příslušnosti, které by mohly mít negativní dopad na rozhodnutí, nebo
- d) žadatel zničil doklady totožnosti nebo cestovní doklady, které by pomohly určit jeho totožnost nebo státní příslušnost, nebo se těchto dokladů ve zlém úmyslu pravděpodobně zbavil, nebo
- e) žadatel uvedl zjevně nesouvislé a protichůdné, zjevně nepravdivé či očividně nepravděpodobné údaje, které jsou v rozporu s dostatečně ověřenými informacemi ze země původu, a jsou tudíž zjevně nepřesvědčivé, pokud jde o jeho tvrzení v souvislosti s tím, zda ho lze

uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, nebo

- f) žadatel podal následnou žádost o mezinárodní ochranu, která není podle čl. 40 odst. 5 nepřijatelná, nebo
 - g) žadatel podává žádost pouze proto, aby pozdržel nebo zmařil výkon dřívějšího anebo blížícího se rozhodnutí, které by vedlo k jeho vyhoštění, nebo
 - h) žadatel vstoupil na území členského státu protiprávně nebo si na něm protiprávně prodloužil svůj pobyt a podle okolností svého vstupu se bez řádného zdůvodnění buď co nejdříve nedostavil k orgánům, nebo nepodal žádost o mezinárodní ochranu, nebo
 - i) žadatel odmítá splnit povinnost nechat si odebrat otisky prstů [...], nebo
 - j) žadatel může být ze závažných důvodů považován za hrozbu pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek členského státu nebo byl podle vnitrostátních právních předpisů ze závažných důvodů týkajících se veřejné bezpečnosti či veřejného pořádku vykonatelně vypovězen.“
- 23 Toto zrychlené řízení je v belgickém právu upraveno v článku 57/6/1 odst. 1 zákona ze dne 15. prosince 1980, který je formulován podobně jako čl. 31 odst. 8 směrnice 2013/32. Podle čl. 57/6 odst. 2 tohoto zákona se zrychlené řízení použije jak v případech zajištění „na hranicích“, tak v případech zajištění „na území Království“ (viz bod 29 a následující tohoto shrnutí). Lhůta pro posouzení stanovená belgickými právními předpisy je patnáct pracovních dnů od obdržení spisu od Office des étrangers (Cizinecký úřad). Jedná se o pořádkovou lhůtu, což znamená, že její překročení nemá žádné následky.
- 24 Pokud jde o článek 43 směrnice 2013/32 (řízení na hranicích), byl do belgického práva proveden v článku 57/6/4 zákona ze dne 15. prosince 1980, který stanoví:

„Pokud jde o cizince, který se pokouší vstoupit na území Království, aniž splňuje podmínky stanovené v člancích 2 a 3, a který podá žádost o mezinárodní ochranu na hranicích, je [CGRA] příslušný k prohlášení žádosti za nepřijatelnou na základě čl. 57/6 odst. 3 nebo k rozhodnutí o důvodnosti žádosti v jedné ze situací uvedených v čl. 57/6/1 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b), c), d), e), f), g), i) nebo j).

Pokud nelze první pododstavec použit, [CGRA] rozhodne, že je nutné pozdější posouzení, po němž ministr nebo jeho zástupce povolí žadateli vstup na území Království v souladu s čl. 74/5 odst. 4 čtvrtým pododstavcem.

Pokud [CGRA] nerozhodne do čtyř týdnů od obdržení žádosti o mezinárodní ochranu zaslané ministrem nebo jeho zástupcem, je tím žadatel ministrem nebo jeho zástupcem oprávněn ke vstupu na území Království v souladu s článkem 74/5 odst. 4 pátým pododstavcem“.

25 Při takovém postupu jsou možné čtyři situace:

- 1) přijetí rozhodnutí o nepřipustnosti – v zásadě do patnácti pracovních dnů od obdržení žádosti zaslané Office des étrangers (Cizinecký úřad) – a to v případech uvedených v čl. 57/6 odst. 3 zákona ze dne 15. prosince 1980, a sice pokud:
 - „1. žadatel již požívá skutečné ochrany v první zemi azylu [...];
 2. lze třetí zemi považovat za bezpečnou [...];
 3. žadateli již byla přiznána mezinárodní ochrana v jiném členském státě Evropské unie;
 4. žadatel je státním příslušníkem členského státu Evropské unie [...], pokud nepředloží důkazy, že bude v tomto členském státě vystaven pronásledování nebo vážné újmě [...];
 5. žadatel podá následně další žádost o mezinárodní ochranu, u níž se neobjeví žádný nový prvek nebo skutečnost [...] nebo u které žadatel žádný takový prvek nebo skutečnost neuvede;
 6. v případě nezletilého cizince poté, co bylo o žádosti o mezinárodní ochranu, která byla podána jeho jménem [...], pravomocně rozhodnuto, tento nezletilý cizinec neuvede vlastní skutečnosti, které by odůvodňovaly samostatnou žádost. [...]“
- 2) přijetí rozhodnutí ve věci samé ve zrychleném řízení, pokud nastane některá z uvedených situací (všechny výše uvedené případy zrychleného řízení s výjimkou odmítnutí otisků prstů);
- 3) přijetí rozhodnutí o pozdějším posouzení, pokud nelze přijmout žádné z výše uvedených rozhodnutí;
- 4) nevydání rozhodnutí.

26 V přípravných pracích k belgické právní úpravě se uvádí, že „pokud cizinec nespĺňuje podmínky pro vstup na území a podá na hranicích žádost o mezinárodní ochranu, spadá do oblasti působnosti směrnice 2013/32/EU (směrnice o řízení o přiznání postavení uprchlíka) a směrnice 2013/33/EU (směrnice o přijímání žadatelů o azyl). Po dobu posuzování žádosti žadatele o mezinárodní ochranu může tento žadatel „[setrvat] v členském státě [...], včetně na jeho hranicích nebo v tranzitním prostoru“ (čl. 2 písm. p) směrnice 2013/32/EU).

Místo zajištění: zajištění na hranicích a zajištění na území Království

- 27 Během řízení o posouzení žádosti může být žadatel zajištěn.
- 28 Za zajištění nelegálních cizinců v uzavřených střediscích je zodpovědný Office des étrangers (Cizinecký úřad). Zákon ze dne 15. prosince 1980 uvádí situace, kdy může být žadatel o mezinárodní ochranu předmětem správního zajištění v určitém místě.
- 29 Toto „určité místo zajištění“ se může nacházet „na hranicích“ nebo „na území Království“.

Zajištění na hranicích

- 30 Pokud jde o hraniční kontroly, čl. 74/5 odst. 1 zákona ze dne 15. prosince 1980 stanoví:

„V určitém místě na hranicích může být do doby, než nebude povolen vstup na území Království nebo než bude vydáno rozhodnutí o vyhoštění ze země, zajištěn:

1. cizinec, kterému mohou orgány hraniční kontroly podle ustanovení tohoto zákona odepřít vstup,
2. cizinec, který se pokusí vstoupit na území Království, aniž splňuje podmínky stanovené v člancích 2 a 3, a který na hranicích podá žádost o mezinárodní ochranu.

Žádný cizinec nesmí být zajištěn pouze z toho důvodu, že podal žádost o mezinárodní ochranu.“

- 31 V této souvislosti je třeba poznamenat, že Belgie ve skutečnosti nemá na svých hranicích žádné místo zajištění.
- 32 Na základě právní fikce je však každé místo nacházející se na belgickém území (s výhradou přijetí příslušného královského nařízení) považováno za místo nacházející se na hranicích.
- 33 Z toho vyplývá, že „cizinec, který je zajištěn v některém z těchto jiných míst, se nepovažuje za osobu oprávněnou ke vstupu na území Království“ (čl. 74/5 odst. 2 druhý pododstavec zákona ze dne 15. prosince 1980).
- 34 V Belgii je v současné době (z celkového počtu šesti míst zajištění) pět míst tohoto typu, včetně „tranzitního střediska Caricole“. Toto středisko se nachází se nedaleko bruselského letiště, avšak mimo něj. Geograficky se nachází na belgickém území, ale zároveň je považováno za místo nacházející se na hranicích, přestože jeho poloha (Steenokkerzeel) neodpovídá žádné z hranic země.

Zajištění na území Království

- 35 Pokud jde o zajištění „na území Království“, čl. 74/6 odst. 1 zákona ze dne 15. prosince 1980 stanoví:

„Pokud se na základě individuálního posouzení ukáže, že je to nezbytné, a nelze účinně uplatnit žádné mírnější donucovací opatření, může ministr nebo jeho zástupce nařídit zajištění žadatele o mezinárodní ochranu v určitém místě na území Království:

1. za účelem zjištění nebo ověření totožnosti nebo státní příslušnosti žadatele; nebo
2. za účelem určení těch skutečností, na nichž je jeho žádost o mezinárodní ochranu založena a jež by bez zajištění žadatele nebylo možné získat, zejména v případě rizika útěku žadatele; nebo
3. je-li žadatel zajištěn v rámci řízení o navrácení za účelem přípravy navrácení nebo výkonu vyhoštění a lze-li na základě objektivních kritérií, včetně skutečnosti, že daný žadatel již měl možnost přístupu k azylovému řízení, řádně doložit, že existují oprávněné důvody se domnívat, že dotčená osoba podala žádost o mezinárodní ochranu pouze proto, aby pozdržela nebo zmařila výkon rozhodnutí o navrácení; nebo
4. vyžaduje-li to ochrana národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku;

[...]“.

Přezkum žaloby

- 36 Pokud není rozhodnuto ve lhůtě čtyř týdnů podle čl. 57/6/4 třetího pododstavce zákona ze dne 15. prosince 1980 (viz bod 24 tohoto shrnutí), je žadatel automaticky oprávněn ke vstupu do Belgie. Tato čtyřtýdenní lhůta je nejzazším datem, a pokud bude překročena, bude žadateli přístup na území nutně umožněn.
- 37 V projednávané věci však uplynutí této lhůty nevedlo k žádné změně situace žalobce, pokud jde o jeho zajištění.
- 38 Řízení tedy probíhalo v místě zajištění, které se geograficky nacházelo na území Království, ale které bylo právním předpisem postaveno na roveň místu nacházejícímu se na hranicích, a to jak před uplynutím výše uvedené čtyřtýdenní lhůty, tak po jejím uplynutí.
- 39 Zdá se, že v praxi se stává, že stejně jako v projednávané věci je řízení zahájeno „na hranicích“, ale že CGRA rozhodne až po uplynutí čtyřtýdenní lhůty stanovené v rámci tohoto řízení.

- 40 V těchto sedmi předložených věcech se objevuje stejný problém překročení lhůty, ačkoli byli žalobci až do přijetí napadených rozhodnutí fakticky nadále drženi na stejném místě.
- 41 Na jednu stranu se zdá, že CGRA pokračoval v posuzování žádosti a rozhodoval ve věci samé v režimu přednostního vyřizování, ačkoli žadatel zůstal na stejném místě jako v místě zajištění na hranicích.
- 42 Vystává tedy otázka, zda toto zajištění na místě totožném s místem řízení na hranicích znamená uplatnění časových (čtyři týdny) a věcných (pravomoc omezená na případy vyjmenované v čl. 31 odst. 8 směrnice 2013/32¹) omezení, která jsou vlastní řízení na hranicích.
- 43 Generální advokát P. Pikamäe rovněž zastával názor, že pro určení, zda řízení o posouzení žádosti žadatele o mezinárodní ochranu spadá do působnosti článku 43 směrnice 2013/32, „je třeba vycházet z toho, jak řízení vedené příslušnými vnitrostátními orgány skutečně probíhá, a konkrétně z jeho teritoriality, která je základním prvkem pro určení jeho kvalifikace z hlediska článku 43 směrnice 2013/32“².
- 44 Soudní dvůr dosud o tomto kritériu teritoriality nerozhodl.
- 45 Žalovaný namítá, že řízení na hranicích se v projednávané věci již nepoužije, neboť vzhledem k tomu, že po uplynutí čtyřtýdenní lhůty nebylo vydáno rozhodnutí, žadatel se již na hranicích nenacházel.
- 46 V této souvislosti žalovaný upřesňuje, že výše uvedené povolení ke vstupu nebrání tomu, aby situace zajištění, která původně započala na hranici, pokračovala na území Království. Konstatuje, že k tomuto pokračování situace zajištění na jiném základě (tzv. rozhodnutí o zajištění podle přílohy 39a, přijaté na základě článku 74/6 zákona ze dne 15. prosince 1980) může dojít, aniž by došlo k jakékoli změně fyzického místa zajištění, a to při současném ukončení řízení na hranicích.

¹ Viz rovněž stanovisko generálního advokáta P. Pikamäea ve spojených věcech Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU a C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, bod 135). Generální advokát P. Pikamäe dodal, že „[č]lánek 43 této směrnice tak definuje právní režim tvořící nedělitelný celek a opravňuje členské státy k využití řízení na hranicích pouze tehdy, pokud dodrží v něm uvedené podmínky a záruky, což je v rozporu s výkladem [...], že se jedná o režim „à la carte“, který [...] v podstatě umožňuje vést taková řízení a nerespektovat přitom jejich rámeček“.

² Viz rovněž stanovisko generálního advokáta P. Pikamäea ve spojených věcech Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU a C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, bod 136).

- 47 Podle žalovaného není „středisko Caricole“ výlučně místem, které je považováno za určité místo nacházející se na hranicích. Tato kvalifikace toto místo nezavila statusu „určitého místa na území Království“ ve smyslu článku 76/6 zákona ze dne 15. prosince 1980. Toto středisko tedy není určeno pouze k přijímání cizinců, kteří nesplňují podmínky pro vstup a pobyt, a i když je cizinci povolen vstup na území (což se tedy děje automaticky po uplynutí čtyřtýdenní lhůty po obdržení žádosti o mezinárodní ochranu), může být podle žalovaného zajištěn ve stejném místě, v tomto případě podle čl. 74/6 odst. 1 bodu 2 tohoto zákona (viz bod 35 tohoto shrnutí).
- 48 To žalovaný nazývá „dvojí úlohou“ střediska, neboť na základě svého dvojího postavení může přijímat žadatele, kteří podali žádost o mezinárodní ochranu na hranicích, a zároveň je přijímat i poté, co jim byl ze zákona povolen vstup na území Království, ale bylo vydáno nové rozhodnutí o zajištění (na území Království), přičemž první rozhodnutí o zajištění (na hranicích) pozbylo platnosti.
- 49 Žalovaný dospěl k závěru, že v projednávané věci, jak vyplývá z tzv. rozhodnutí podle přílohy 39a³, měl Office des étrangers (Cizinecký úřad) za to, že zajištění žalobce z důvodů, které uvádí, mělo pokračovat v souladu s čl. 74/6 odst. 1 bodem 2 zákona ze dne 15. prosince 1980.
- 50 Toto zajištění, které původně probíhalo ve středisku Caricole jakožto středisku považovaném za místo nacházející se na hranicích, bylo prodlouženo ve stejném středisku jakožto středisku nacházejícím se na území Království. V důsledku toho se již řízení na hranicích nepoužilo, neboť žalobce již měl přístup na území. Žalovaný tedy podle svého názoru již nebyl věcně a časově omezen ukončeným „řízením na hranicích“, a mohl tedy vydat rozhodnutí – aniž by se dopustil závažného pochybení –, ačkoli se nové místo zajištění v praxi shodovalo s „určitým místem nacházejícím se na hranici“, kde se žadatelé nacházejí od svého příjezdu do Belgie.
- 51 Žalobce s touto analýzou nesouhlasí a odkazuje na předchozí judikaturu předkládajícího soudu, konkrétně na rozsudky č. 294 093 ze dne 12. září 2023³ a č. 294 112 ze dne 13. září 2023⁴, kterými byla za podobných okolností napadená rozhodnutí zrušena.
- 52 Na druhou stranu se zdá, že celé posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a související procesní úkony, nebo jejich větší či menší část, se uskutečnily v rámci řízení na hranicích:
- předání spisu Office des étrangers (Cizinecký úřad) CGRA znamená, že ministr učinil všechny kroky, za které je v rámci řízení o mezinárodní ochraně odpovědný;

³ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294093.an_.pdf

⁴ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294112.an_.pdf

- v některých případech vedl CGRA s žadatelem osobní pohovor o podstatě žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž se zaměřil zejména na osobní a rodinnou situaci, trasu žadatele, dokumenty předložené na podporu žádosti, obavy žadatele, vlastní příběh žadatele a podrobnější popis tohoto příběhu.
- 53 Někdy se po uplynutí čtyřtýdenní lhůty rozhodne pouze o žádosti o mezinárodní ochranu, tj. všechny kroky šetření, včetně osobního pohovoru, proběhnou před uplynutím čtyřtýdenní lhůty a žádné další kroky se neuskuteční. V jiných případech se osobní pohovor uskutečnil po uplynutí čtyřtýdenní lhůty, aniž by z dokumentů ve spise vyplývalo, že toto zpoždění bylo způsobeno žadatelem.
- 54 Belgické „řízení na hranicích“ se však vyznačuje velmi krátkými lhůtami, takže tato krátkost lhůt a skutečnost, že žadatel zůstává na hranicích, mohou ohrozit uplatňování některých základních zásad a některých základních záruk stanovených v kapitole II směrnice 2013/32/EU (zejména přístup k advokátovi, čas potřebný ke shromáždění všech užitečných dokumentů na podporu žádosti, možnost obdržet kopii zápisu z osobního pohovoru před vydáním rozhodnutí).
- 55 Všichni žalobci se při jednání dovolávali porušení článku 57/6/4 zákona ze dne 15. prosince 1980. Domnívají se, že překročení čtyřtýdenní lhůty by mělo vést k automatickému zrušení rozhodnutí v důsledku porušení čl. 57/6/4 třetího pododstavce uvedeného zákona, pokud bylo rozhodnutí přijato v rámci řízení zahájeného na hranicích.

Stručné uvedení důvodů žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a předběžné otázky

- 56 Vyvstává otázka, jaké důsledky má situace, o kterou se jedná v projednávané věci, ve světle článku 43 směrnice 2013/32, jakož i článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33 EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, který zakotvuje výjimečnou povahu zajištění žadatele o mezinárodní ochranu.
- 57 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) si rovněž položila otázku, zda je skutečnost, že rozhodnutí bylo vydáno po uplynutí čtyřtýdenní lhůty, ačkoli řízení bylo zahájeno na hranicích, v souladu s článkem 46 směrnice 2013/32, který stanoví právo na účinný opravný prostředek proti rozhodnutím přijatým v souvislosti s žádostí o mezinárodní ochranu, a který stanoví, že členské státy musí zajistit, aby tento opravný prostředek „obsahoval úplné a posouzení jak skutkové, tak právní stránky“, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie (právo na účinný opravný prostředek).
- 58 Aby mohla Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) rozhodnout v tomto sporu, považuje za nezbytné předložit následující předběžné otázky:

- „1) Spadá řízení o posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podané na hranicích nebo v tranzitním prostoru žadatelem, který je během tohoto řízení zajištěn v místě, které se geograficky nachází na území státu, ale podle právního předpisu je považováno za místo na hranicích, do oblasti působnosti článku 43 směrnice 2013/32/EU?
- 2) Spadá posouzení takové žádosti o mezinárodní ochranu žadatele, kterému je po uplynutí čtyřtýdenní lhůty stanovené v čl. 43 odst. 2 směrnice 2013/32/EU podle vnitrostátního práva povolen vstup na území státu, ale který je na základě nového rozhodnutí o zajištění nadále zajištěn v témže místě zajištění, které bylo původně považováno za místo nacházející se na hranicích a jež je nyní orgány označeno za místo nacházející se na území státu, stále do působnosti článku 43 směrnice 2013/32/EU?
- Může být totéž místo zajištění v rámci téhož řízení o mezinárodní ochraně nejprve podle právního předpisu považováno za místo nacházející se na hranicích, a poté, co byl žadateli povolen vstup na území státu z důvodu uplynutí čtyřtýdenní lhůty nebo na základě rozhodnutí o pozdějším posouzení, považováno za místo nacházející se na území státu?
 - Jaké důsledky má pro časovou a věcnou příslušnost rozhodujícího orgánu skutečnost, že žadatel zůstává zajištěn na stejném místě, které se geograficky nachází na území státu, ale které bylo původně považováno za místo nacházející se na hranicích a které bylo následně belgickými orgány označeno jako místo zajištění na území z důvodu uplynutí čtyřtýdenní lhůty?
- 3.1) Může rozhodující orgán, který začal posuzovat žádost o mezinárodní ochranu v rámci řízení na hranicích a který nechá uplynout čtyřtýdenní lhůtu stanovenou v čl. 43 odst. 2 směrnice 2013/32/EU pro rozhodnutí o této žádosti, nebo který předtím přijal rozhodnutí o pozdějším posouzení, může, přestože všechny úkony šetření, včetně osobního pohovoru, byly provedeny před uplynutím této lhůty, pokračovat v posuzování této žádosti na základě přednostního posouzení ve smyslu čl. 31 odst. 7 této směrnice, pokud je žadatel na základě rozhodnutí jiného orgánu nadále zajištěn v témže místě zajištění, původně považovaném za místo nacházející se na hranicích, s odůvodněním, že jeho zajištění je nezbytné „za účelem určení těch skutečností, na nichž je jeho žádost o mezinárodní ochranu založena a jež by bez zajištění žadatele nebylo možné získat, zejména v případě rizika útěku žadatele“?
- 3.2) Může rozhodující orgán, který začal posuzovat žádost o mezinárodní ochranu v rámci řízení na hranicích a který nechá uplynout čtyřtýdenní lhůtu stanovenou v čl. 43 odst. 2 směrnice 2013/32/EU pro rozhodnutí

o této žádosti, nebo který předtím přijal rozhodnutí o pozdějším posouzení, může, aniž by v této lhůtě provedl osobní pohovor s žadatelem, pokračovat v posuzování této žádosti na základě přednostního posouzení ve smyslu čl. 31 odst. 7 této směrnice, pokud je žadatel na základě rozhodnutí jiného orgánu nadále zajištěn v témže místě zajištění, původně považovaném za místo nacházející se na hranicích, s odůvodněním, že jeho zajištění je nezbytné „za účelem určení těch skutečností, na nichž je jeho žádost o mezinárodní ochranu založena a jež by bez zajištění žadatele nebylo možné získat, zejména v případě rizika útěku žadatele“?

- 4) Je takové použití vnitrostátních právních předpisů slučitelné s výjimečnou povahou zajištění žadatele, která vyplývá z článku 8 směrnice 2013/33/EU a obecného cíle směrnice 2013/32/EU?
- 5) Musí být ustanovení čl. 31 odst. 7 a 8 a článků 43 a 46 směrnice 2013/32/EU ve spojení s článkem 47 Listiny vykládána v tom smyslu, že [Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu)] musí při rozhodování o opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v rámci řízení zahájeného na hranicích, i bez návrhu upozornit na překročení čtyřtýdenní lhůty?“

K žádosti o použití naléhavého řízení o předběžné otázce

- 59 Rada žádá, aby se na tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ve věcech C-51/24 a C-52/24 vztahovalo naléhavé řízení o předběžné otázce podle článku 107 jednacího řádu Soudního dvora.
- 60 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že žalobce je v současné době zbaven svobody, neboť je držen v „tranzitním středisku Caricole“.
- 61 Odpovědi Soudního dvora na položené otázky budou mít navíc přímý a rozhodující vliv na výsledek věci v původním řízení.
- 62 V této souvislosti je třeba konstatovat, že tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice 2013/32/EU, která spadá do oblastí upravené v hlavě V části třetí Smlouvy o FEU, která se týká prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Tato žádost tedy může být předmětem naléhavého řízení o předběžné otázce.
- 63 Kromě toho, pokud jde o podmínku naléhavosti, je zaprvé třeba zdůraznit, že tato podmínka je splněna zejména tehdy, když je osoba dotčená v projednávané věci v současné době zbavena osobní svobody. Z tohoto hlediska je situaci dotyčné osoby zapotřebí posuzovat ke dni zkoumání žádosti o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení (rozsudek ze dne 17. března 2016, *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, bod 34 a citovaná judikatura).

- 64 Podle ustálené judikatury představuje umístění státního příslušníka třetí země do zajišťovacího zařízení, ať již v průběhu jeho žádosti o mezinárodní ochranu nebo za účelem jeho vyhoštění, opatření spojené se zbavením osobní svobody (rozsudky ze dne 19. července 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, body 34 a 35; ze dne 10. září 2013, G. a R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, body 23 a 25; ze dne 15. února 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, body 40 a 41; ze dne 17. března 2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, body 31 a 35, jakož i usnesení ze dne 5. července 2018, C a další, C-269/18 PPU, EU:C:2018:544, body 35 a 37).
- 65 V každém případě, pokud v době vydání rozhodnutí Soudního dvora již nebyly dány prvky naléhavosti, zůstávají předběžné otázky relevantní pro řešení sporu.